MIELIPIDE

Varmin tapa sotkea puumarkkinat on se, että luodaan järjestelmä, jossa on pakko myydä. **NIMIMERKKI MAAJUSSI**

LUKIJALTA

Metsän kiinteistövero on käsittämätön

Jyrki Kataisen (kok.) hallituksen ohjelmaan on kirjoitettu, että ”kiinteistöveroa ei uloteta maa- ja metsätalousmaahan”. Tämä vaalilupaus annettiin erityisesti kokoomuksen toimesta. Toivottavasti metsänomistajien ei tarvitse pettyä.

Tätä vasten onkin käsittämätöntä, että kansanedustaja, valtiovarainvaliokunnan verojaoston puheenjohtaja Sampsa Kataja (kok.) esitti Ylen haastattelussa 10.2. kiinteistöverojen korottamista ja metsämaksun asettamista käyttämättömille talousmetsille.

Tämä hallitus on ollut kuuliainen metsäteollisuudelle. Se antaa kolmen suuren jyvittää pienpuun markkinat ja heikentää bioenergian käyttöä. Esimerkiksi energiatukea ei ole vieläkään saatu käytäntöön. Pörssiyhtiöiden yhtiöverotusta on kevennetty, pienyrittäjän, mukaan lukien metsä- ja maatalousyrittäjä, verotusta on kiristetty.

Huomattavaa on, että suuret metsäjätit eivät ole työllistäneet lisää, vaan irtisanoneet. Kotimainen polttoaine korvaantuu fossiilisella kivihiilellä. Työpaikkoja syntyisi juuri näiden pienten yritysten menestymisestä.

Nyt aiotaan seurata metsäteollisuuden toivetta metsämaksun määräämisestä kiinteistöveron tapaan.

Vastustan metsän kiinteistöveroa. Metsätalous on yrittäjyyttä. Sen kannattavuus ei nykyäänkään ole erityisen hyvä. Metsään sijoitetulle pääomalle korko on alle neljän prosentin. Kiinteistövero vähentäisi metsätalouden kannattavuutta edelleen.

Maatalouden kohdalla kannattavuus on vielä surkeampi, joten vain täysin irti todellisuudesta olevat henkilöt voivat edes haihatella kiinteistöveroa maatalousmaalle.

Metsänomistajat eivät saisi kiinteistöverolle minkäänlaista vastinetta. Katujen varren asukkaat saavat mm. lumenaurauksen maksettuaan entiset katumaksut, nykyiset kiinteistöverot. Kun vero siirtyisi puun hintaan, olisi metsäteollisuudella taas lisäsyytä hilata laitoksensa ulkomaille!

Metsän kiinteistövero yrittäisi paikata maaseutukuntien pientä verotulokertymää ja metsäverojen muualle siirtymistä metsän moninkertaisella verotuksella.

Puun myynnistä maksetaan pääomavero valtion kassaan ja arvonlisäverot päälle. Ostaessa maksetaan neljän prosentin varainsiirtovero. Metsälön kannattavuutta rasittavat myös ennen vuotta 2005 maksetut pinta-alaverot.

Metsämaan kiinteistöverolla ei pelasteta maaseutukuntien taloutta. Maaseutukuntiin saadaan kyllä palautettua puun myynnistä kerättyä pääomaveroa valtionosuuksin, jos näin halutaan. Nykyinen kuntaministerihän toimii aivan päinvastoin.

Jos tahtoa olisi, emmekö voisi vaikka ilmastonsuojelun näkökulmasta maksaa metsä- ja maatalous valtaisille hiilinielupitäjille ilmastopalautusta. Tähän ei tarvita kiinteistöveroa, vaan valtionosuusjärjestelmässä ilmastoasioiden huomioimista.

Näin eurovaalien alla haluan kuulla mitä mieltä eurovaaliehdokkaat ovat Katajan esityksestä. Keskusta on esittänyt talousvaihtoehdossaan kotimaisen energian nostamista ahdingosta. Keskusta ei näe metsämaata verotuksella kupattavana passiivisena riippana, vaan vihreän kullan lähteenä, joka voisi yhdessä maataloustuotteiden kanssa kääntää vaihtotaseen positiiviseksi!

Anne Kalmari
kansanedustaja (kesk.)

Kalastus

Kotitarvekalastus vaietaan miltei kuoliaaksi mediassa. Vain ammatti- ja virkistyskalastus sekä huu haa uistelu on hienoa.
Havainto

Oravat

Älkää hyvät ihmiset ruokkiko oravia, saatte niistä ikuisen riesan välikatolle ja muualle rakennuksiin. Orava ei kuulu sisätiloihin. **Ei nimimerkkiä**

Metsäteollisuus

Metsäteollisuus sahaa omaa oksaansa hintojen polkemisella. Ei tule sahatavaraa hoitamattomista metsistä. Vientitulot vähenevät tällä tavoin.
Valtio apuun

Tärkein puuttui: ”Metsäliiton” johdon ansiot pitää mukauttaa ensisijaisesti puun hintaan. Surkealla puun hinnalla voi saada hyvän tuoton teollisuudelle. **Ei nimimerkkiä**

Tutkimus

Sirpakurppamaiset (MT 7.7.) hömppätutkimukset ovat jälleen esillä. Me ruuan tuottajat olemme fiksumpia. **Lähiviljelijä**

Kiinteistövero

Kiinteistövero on kaikkein epäreilun veromuoto. Siinä ei huomioida verotettavan maksukykyä. Esimerkiksi mummo asuu omakotitalossaan pienellä eläkkeellään. **KM**

Onko Sampsa Katajasta tullut demari? **Mettävero**

Onko Sampsa Kataja joku kokoomuksen entinen kansanedustaja? **Ei nimimerkkiä**

Arvaas mitä Sampsa Kataja? Jos tuo esittämäsi metsämaksu tulee voimaan, minun metsästäni ei sen jälkeen lähde kalikkaakaan teollisuudelle.
Ei nimimerkkiä

Säästöliekille

Tuet ja viljan hinta alenevat jatkuvasti. Ostaa ei voi kuin pakollisia tuotteita.
Tila myyntiin

Nyt pitää laittaa valtion ministerit, kansanedustajat sekä suhteettoman suurien eläkkeiden ja optioiden saajat säästötalkoiden esikuviksi. Oma eläkkeeni 720 euroa kuukaudessa. **Akka**

Turhia näytteitä

Onko valiolaisten tuottajien maito niin huonoa, että sitä pitää syynätä kolme kertaa kuussa? Ylimääräisiä näytteitä haluavat maksakoot itse kulunsa. **Ei nimimerkkiä**

Virtaa

Uraani halkeaa ja moni kännykkä virtaa saa. Eikä siitä kieltäydy ulkoilijakaan.
Ei nimimerkkiä

Susi

Vieläkö Luontoliitto syöttää tuota valhetta, että susi on Suomessa uhanalainen laji?
Uskomatonta

Olen maastamuuttajien sukua

Olen maastamuuttajien sukua. Perheestäni on lähtenyt siirtolaiseksi Amerikkaan 1900-luvun alussa viisi isoäitini sisarusta ja isoisäni veli. 1960–70-luvulla olin itse ja sukulaisiani oli useaan otteeseen siirtolaisena Ruotsissa.

Olin myös piikomassa Amerikassa 70-luvulla – läheltä piti etten itsekin sinne jäänyt. Perheessäni emme ole olleet poliittisia pakolaisia, vaan olemme lähteneet siirtolaisiksi tai siirtotyöläisiksi taloudellisista syistä.

Amerikkaan lähdettiin aikanaan, kun pieni eteläpohjalainen maatila ei enää elättänyt isoa sisarusparvea ja oheistoiminta-na harjoitettu tervanpolttokin alkoi olla mennyttä aikaa. Amerikassa sukulaisteni ensimmäinen polvi oli töissä kaivoksissa, kotiapulaisina, rakentamassa Lake Superiorin aallonmurtajia ja muissa erilaisissa perustöissä. Olisivatkohan nämä olleet niitä matalapalkkatöitä?

Nykyiset jäljellä olevat sukupolvet, pikkuserkkuni ja heidän lapsensa ovat kouluttautuneet ja kotoutuneet Yhdysvaltoihin ja ovat amerikkalaisia, joilla on juuret Suomessa. Jotkut vielä puhuvatkin suomea ja olen heidän kanssaan jatkuvasti yhteydessä. Useista suomalaisista suvuista löytyy vastaavalla tavalla lähteneitä, eri puolille maailmaa.

Ruotsiin lähdettiin tietysti työn perään – autotehtaisiin, kirjapainoihin, sairaaloihin. Ei siellä ensimmäiseksi päästy valkokaulushommiin ja päättäviin asemiin. Mutta ajan kanssa ja suomalaisella sitkeydellä ja sisulla on päästy niihinkin. Kutsuisikohan Hesarin äskettäin tekemä ihmisluokittelu heitä yhteiskunnallisiksi kiipijöiksi?

En näe mitään syytä rajoittaa ulkomaalaisten muuttoa Suomeen taloudellisista syistä, työn perässä, uteliaisuudesta, rakkauden vuoksi, seikkailunhalusta. En näe mitään syytä olla tarjoamatta Suomessa tavallisia perustöitä sekä kantasuomalaisille että maahan muuttaneille. Näitä tavallisia perustöitä ilmeisesti tarkoitetaan, kun puhutaan matalapalkkatöistä.

Kaikilla ei kaikissa elämänvaiheissa ole mahdollisuuksia antaa täyttä työpanosta esimerkiksi ammatillista tai korkeakoulutusta vaativiin töihin.

Syynä voi olla kielitaidon puute, tai kuten osalla maamme nuorisosta elämäntilanteen näköalattomuus syystä tai toisesta.

Silti työ on paras lääke, vaikka aluksi pieninäkin annoksina nautittuna.

Kokonaan toinen asia on pakolaisten vastaanottaminen. Inhimillisesti katsottuna, meillä on kaikki velvollisuus ottaa vastaan ihmisiä, jotka tämän maailman meno on saattanut kotimaassaan ahdinkoon.

Minua opetettiin lapsena 50–60-luvulla syömään ruokani loppuun, koska Afrikan lapsilla ei ole ruokaa. Meidän on syytä kunnioittaa ja opettaa lapsemmekin kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja rauhaa, joita kaikkialla ei ole. Näin kasvatamme uudet sukupolvet, jotka muuttavat maailman paremmaksi meille kaikille täällä elää.

Päivi Manninen
Sauvo/Espoo

KARI SALONEN

”Metsä on omistajalle yksityistä omaisuutta ja on omistajan asia miten hän sitä hyödyntää”, nimimerkki Maajussi kirjoittaa.

Pakko sotkisi markkinat

Luin Tomi Salon kirjoituksen (MT 7.2.2014) metsäteollisuuden näkökannasta metsän omistamiseen ja puukauppaan.

Täytyy todeta, että niillä eväillä kannattava metsätalous Suomesta loppuu.

Itse harjoitan metsätaloutta aktiivisesti, teen puukauppaa, elän metsätuloilla, metsä on minulle yritys.

Nykyinen pääomavero 30 prosenttia ja 40 000 euroa ylittäviltä osin 32 prosenttia on kovin metsätuloista maksettava vero, mitä meillä on ollut. Yhteisöveroprosentti, mitä metsäteollisuus maksaa, on 20 prosenttia. On tärkeää että mitään kiinteistöveroa tai vastaavaa veroa ei metsille tule, vaan ainoa oikea on puhtaaseen tuloon perustuva vero. Metsä on omistajalle yksityistä omaisuutta ja on omistajan asia miten hän sitä hyödyntää.

Teollisuus haluaa, että on pakko myydä. Sitä ei voi hyväksyä. Ei teollisuudellakaan ole ostopakkoa.

Suomessa on vapaa markkinatalous, teollisuus tuo puuta ulkomailta ja maksaa siitä nyt enemmän kuin suomalaisesta puusta.

Nyt pitäisi miettiä mitä kuitupuusta muuta voisi tehdä kuin paperia. Tosiasia on, että sähköinen media vie paperinkulutusta alas. Ei se ole puunmyyjän vika. Ehkä bioenergia puolelta löytyy kasvunvaraa?

Viime vuonna puukauppa on käynyt tasaisesti. Kysyntä ja tarjonta määräävät hinnat, niin öljytuotteissa kuin muissakin raaka-aineissa, eikä raakapuun pitäisi siitä poiketa.

Varmin tapa sotkea puumarkkinat on se, että luodaan järjestelmä, jossa on pakko myydä.

Maajussi

Ääriliikkeet ohjaavat päätöksentekoa

Luin erään lehden pääkirjoituksen otsikkoa: Susia on opittava sietämään. Ajattelin kauhulla, mihin suuntaan arkielämä Suomessa ollaan viemässä.

Onko ääriliikkeiksi luettavilla eläin- ja luonnonsuojelujärjestöille annettu liiaksi valtaa, joka näkyy päätösten vieraantumisena todellisesta elämästä.

Mikä näissä ns. ääriryhmien toiminnassa sitten huolestuttaa? Jos politiikassa on joku ääriryhmä esimerkiksi oikealla, niin sehän tuomitaan Suomessa ja koko EU:n alueella välittömästi katastrofaalisena uhkana ja vaaditaan lopetettavaksi. Mikä on aivan oikein, emme kaipaa niitä. Mutta jos ääriliike on eläin- tai luonnonsuojelun osa-alueella, niin se onkin olevinaan eri juttu. Niistä ryhmistä on alettu ottaa asiantuntijat lakienvalmisteluun, elykeskuksiin, ministeriöön, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitokseen... On jopa haluttu ottaa siltä osa-alueelta ministeri, joka ihannoi näiden liikkeiden toimintaa.

Poliisit, alueiden kaavoittajat ja teiden suunnittelijat ovat näitten järjestöjen vallan pelinapuloita ja jopa uhkailun kohteena.

Puolueissa on sopivasti näitä mukana, joiden pää on pilvissä ja vastuuta ei ole mistään. Mediaa taas vedetään kuin pässiä narusta, koska heille sensaatiot ovat tärkeitä ja sen ovat ääriliikkeet oivaltaneet.

Median kritiikittömyys kummastuttaa samoin kuin se, että asioita ei kyseenalaisteta.

Itse olen ollut koko ikäni eläinten- ja luonnonsuojelija jo entisen ammattini puolesta ja muutenkin kunnioitan niitä arvoja mitä luontoon kuuluu, mutta en kuitenkaan fanaatikkona.

Ääriliikkeissä olevat toimivat tietenkin aatteensa mukaisesti, mutta minkä aatteen? Välillä tuntuu ja näkyy, että ammatillinen tai yhteiskunnallinen haitanteko on suurempana tavoitteena, kuin eläinten- tai luonnonsuojelu

On myös outoa, ettei näiden ryhmien tarvitse koskaan todistaa mitään väitettään oikeaksi, vaan se kuuluu oikeuksiaan puolustavalle taholle. Jos eläinsuojelijat esittävät susien olevan ihana karvainen mollukka, joka ei tee kenellekään mitään pahaa, niin se on ”valtakunnan totuus”.

Tai jos nämä sanovat merimetsojen ja hylkeiden nauttivan vaan elämästään ulkoluodoilla ja syövän roskakalaa, niin se on totuus. Yritä sitten sanoa kalastajana tai maaseudun asukkaana, että hänen ammattinsa loppuu tai lapset ja itse pelkäävät. Sinun pitää nyt todistaa ennen niin selkeät ja jokaisen tervejärkisen ymmärtämät asiat.

Onko tosiaan niin, että laillistamme itse huomaamattamme ääriryhmien toiminnan Suomessa?

Me pidämme maatamme sivistysvaltiona, mutta millaiseksi olemme sitä muuttamassa.

Vai olemmeko niin sokeita, että on parempi uskoa ääriliikkeiden fanaatikkojen ”tietoon” ja toimintaan, kuin ihmisiin jotka joutuvat elämään todellisessa maailmassa.

Pekka Heikkilä
Uusikaupunki

Tarkoitushakuista vai pelkkä ajatusvirhe?

MT takasivulla oli juttu (MT 10.2.) koskien ympäristökuormitusta ja tässä kohtaa vertailukohdaksi oli otettu ulkomainen soija ja kotimainen lähiruoka.

On totta että laivalastillinen soijaa tulee Suomen satamaan ja kilollisesti näin voisikin olla jos kuluttaja hakisi sen soijan siitä laivalta suoraan kauppakärryynsä.

Mutta kukaan meistä ei tiedä millaisen matkan se on kulkenut lähtömaassaan ja lisäksi sillä soijapavulla on myös täällä Suomessa matka vasta alussa. Niin kuin me Varsinais-Suomen asukkaat tiedämme, Uuteenkaupunkiin on valmistumassa iso soijatehdas.

Tähän tehtaaseen pavut ajetaan rekoilla ja jos oikein ymmärsin niin vielä Porista asti ja valmistuotteet taas lähtee eteenpäin tietysti rekalla. Ympäristövaikutus on laskettava siis koko ketjun ajatuksella! Vai elämmekö eri maapallolla kuin soijantuottaja?

Sen sijaan lähiruokaa, jota on jo pitkään yritetty rakentaa laadukkaasti ilman massatuotantoa on tällaistenkin arvostelijoitten takia kärsinyt monta takaiskua.

Itse asiassa lähiruoka ei tarvitsisi montakaan kilometriä kuljetustarvetta, mikäli Suomessa saisi lainsäädännöllisesti tehdä jalostusta vaikka syntysijallaan.

Mutta miksiköhän Suomeen ei ole syntynyt montakaan lähiteurastamoa ja siihen perään lihajalostusta?

Kun tämä lähiruoka taas ajetaan isojen kauppojen hyllyille menettää se sen merkityksen.

Koska vieressä voi olla kilpailijoita joita kauppa mainostaa vaikka paikallisena lähiruokana tai ympäristöystävällisenä valintana ja kyseinen tuote voi hyvin olla vaikka Brasiliasta.

Itse olen yrittänyt tuoda omaa näkemystä esille yli kymmenen vuotta ja siinä ajatus on panostaa suomalaiseen laatuun, mutta turhaan?

Ja tämänkin syyn takia en voi hyväksyä että ulkolaista soijaa rinnastetaan suomalaiseen lähiruokaan ja vielä väärin perustein! Toki työtä on paljon edessä.

Mika Raukunen
Masku

Halpatyövoiman tuonti jatkuu

Suomen valtion omistusosuus lentokoneyhtiö Finnairista on yli puolet, joten kysymyksessä on supisuomalainen valtionyhtiö. Valtionyhtiö Finnairin johdon mielestä suomalaiset lentoemännät ovat liian hyväpalkkaisia, joten heidät pitää korvata ulkomaalaisilla työntekijöillä, jotka tyytyvät pienempiin palkkoihin.

Onkin paikallaan kysyä, että aiotaanko muihinkin suomalaisiin valtionyhtiöihin tuoda ulkomaalaista halpatyövoimaa?

Kysymys on varmasti aiheellinen tässä suomalaisessa työttömyyskurjuudessa – etenkin, kun muutkin maassamme toimivat yhtiöt kuin valtionyhtiöt saattavat seurata Finnairin esimerkkiä.

Viime aikoina on puhuttu paljon ns. eettisestä markkinataloudesta verosuunnitteluineen, jonka kautta monet yhtiöt siirtelevät suuria rahasummia veroparatiiseihin.

Suomalainen verottaja ei voikaan kuin katsoa voimattomana sivusta tätä miljoonabisnestä, joka käyttää härskisti hyväkseen maamme verotuslainsäädännössä piilevää heikkoa kohtaa - tätä veronkierron mahdollistamaa harmaata porsaanreikää.

Finnairin verosuunnittelusta en tiedä, mutta tapaus ”lentoemännät” toimii hyvänä kouluesimerkkinä ns. epäeettisestä markkinatalous-johtamisesta - suomalaisen työn korvaamisesta halpatyövoimalla.

Arto J. Heinämäki
Tampere

VIERASKOLUMNI

Traktoriajelulla

Vierailin viime tiistaina Valtran traktoritehtaalla Keski-Suomen Suolahdessa. Tehdas työllistää tänään tuhat ihmistä. Alue on kuin pieni kylä sisältäen kokoonpanotehtaan, varaosa- ja huoltokeskuksen, voimansiirtotehtaan sekä hallinnon ja asiakaspalvelukeskuksen. Valtra kuuluu yhdysvaltalaiseen AGCO-konserniin, joka on maailman suurimpia maatalouskoneiden valmistajia ja myyjiä.

Tehtaalla nousi esiin kaksi aihetta ylitse muiden. Molemmat ovat tehtaan toiminnan ja kilpailukyvyn kannalta keskeisiä. Ensimmäinen on liikenneyhteydet.

Alueen junayhteydet sekä nelostie ovat niitä reittejä, joilla tehtaan tuotantoa maailmalle kulkee. Liikenneyhteydet ovat koko alueen kilpailukyvylle oleellinen tekijä. Liikenneyhteyksien täytyy olla maanlaajuisesti kattavat ja laadukkaat, jotta Suomen työllisyys voi kohentua. Politiikalla on tässä roolinsa.

Toinen on alihankintaketjun tulevaisuus. Konserni kilpailuttaa tuotantonsa kansainvälisesti. Jotta suomalainen toimija pärjää kilpailutuksessa, täytyy kotimaisen alihankintaketjun olla vahva.

Alihankkijoiden tilanne taas on haastava, jos tilaukset koostuvat vain yhden tehtaan toimeksiannoista. Jotta tuotanto säilyy, on pidettävä huolta koko hankintaketjun toimivuudesta. Suuri yritys vaatii usein toimiakseen pienempiä toimijoita hankintaketjussaan, ja näin on Valtrankin laita. Nyt pitäisikin auttaa maallemme elintärkeiden pk-yritysten kansainvälistymistä esimerkiksi projektirahoituksen avulla.

Suomen teollisen selkärangan kestävyys edellyttää teollisuuden pysyvyyttä myös Suolahden kaltaisilla paikkakunnilla.

Jos vain pääkaupunkiseutu ja muut suurimmat kaupunkikeskukset kestävät kansainvälisessä kilpailussa, Suomen tulevaisuus ei ole auvoinen. Kansakunnan tulevaisuuden kannalta oleellista on pitää huolta koko maan kilpailukyvystä, muun muassa liikennehankkeiden avulla. Tietoliikenneyhteyksienkin täytyy toimia kattavasti.

Kävin vierailun lopuksi ajamassa kierroksen traktorilla, jonka ostohinta on maallikolle käsittämättömät 170 000 euroa.

Kyyti oli mukavaa, mutta sanomattakin on selvää, että tämän hintaluokan laitteen käyttö vaatii suurta tuottavuutta.

Ajokilometrejä täytyy tulla mittariin huomattava määrä. Onneksi suomalaiseen laatuun voi luottaa tässäkin asiassa.

EERO HEINÄLUOMA
on eduskunnan puhemies.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Mitä lajia seuraat Sotšin olympialaisissa eniten?

Jääkiekko ja maastohiihto Sotšin suosituimmat

Jääkiekko ja maastohiihto ovat viikon kysymykseen vastanneiden piirissä Sotšin talviolympialaisten seuratuimmat lajit.

Lähes joka kolmas vastaaja ei kuitenkaan seuraa kisoja lainkaan.

Tämä ryhmä perusteli valintojaan runsain kommentein.

”Eipä ole tullut seuratuksi yksiäkään olympialaisia. Ainoastaan mitä pakosti tulee kuulluksi tai nähdyksi tiedotusvälineistä. Nytkin tiedän, että on menossa aivan pellekisat ja ihmettelen suomalaistenkin osallistumista, sekä muiden maiden osallistumista. Olisi saanut **Putin** pitää kisansa yksinään. On varmaan ihme ellei näistäkin karkeloista lystiä saada, kunhan virtsanäytteet tutkitaan...”, arvelee nimimerkki Turha sinne oli ketään lähettää.

Moni muukin perusteli kiinnostuksensa puutetta dopingilla.

Entinen nautafarmari kauhistelee kisojen hintaa.

”Kisat ovat maksaneet 38 miljardia euroa ja työntekijöille ei ole silti riittänyt rahaa palkkoihin, uskomatonta!”

Pöllö jättää olympialaiset vähälle huomiolle, koska ei usko suomalaisten menestyvän.

”En usko suomalaisten menestykseen, niin ei jaksa seurata. Ehkä ohimennen jotain katson. Esimerkiksi viime talvikisoissa katsoin curlingia jos satuin sopivasti tv:n ääreen, mielenkiintoinen laji.”

> En usko suomalaisten menestykseen, niin ei jaksa seurata.«
> **PÖLLÖ**

Kisoja seuraavat ilmoittivat erilaisia syitä suosikkilajinsa valintaan.

”Tottakai Ristijärven omaa tyttöä **Kaisa Mäkäräistä** kannatetaan!”, ilmoittaa ristijärveläinen.

”Taitoluistelua ja kaikki missä on hyväkroppaisia”, perustelee puolestaan nimimerkki naisia esillä.

Kokemuksia korruptiosta?

Transparency International -järjestön tuoreimmassa vertailussa Suomi on maailman kolmanneksi vähiten korruptoitunut maa.

Aiempina vuosina Suomi on pitänyt ykkössijaakin. Uudessa viikon kysymyksessä keräämme lukijoiden näkemyksiä aiheesta. Oletko törmännyt julkisessa vallankäytössä tuttujen suosimiseen tai peräti lahjuksiin? Mikä on mielestäsi korruptiota?

Vastata ja kommentoida voit osoitteessa *www.maaseudunturlevaisuus.fi*.

HENRIK SCHÄFER

Kirjoita napakasti

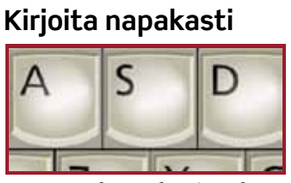

- Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu on yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.
- Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.
- Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.
- Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus